

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **T. P.**
bytem X
adresa pro doručování: X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „správní řád“) zamítl pro opožděnost jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Říčany, odboru správních agend a dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 2. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění zákona č. 193/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že se dne 23. 10. 2018 ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

14:15 hodin na 13,8 km dálnice D1 ve směru na Brno plně nevěnoval řízení vozidla tovární značky H. C., registrační značky X, a levým zpětným zrcátkem se střetl s dopravním zařízením Z 4d (směrovací deskou se šípkou doleva – pozn. soudu), v důsledku čehož došlo k poškození tohoto dopravního zařízení, levého zpětného zrcátka a levých pneumatik vozidla. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě namítá, že jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno včas. Žalobce uvádí, že prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručováno prostřednictvím České pošty, s. p. (dále jen „pošta“) zásilkou s podacím číslem X (v žalobě zjevně mylně uvedeno číslo X – pozn. soudu). Pokus o doručení byl učiněn dne 7. 2. 2020, avšak z důvodu nezastižení adresáta byla ve schránce zanechána pouze výzva, že si lze zásilku vyzvednout na pobočce pošty do 20. 2. 2020. Žalobce zdůrazňuje, že právě toho dne si zásilku vyzvedl. Podle žalobce byla předmětná výzva k vyzvednutí zásilky zřejmě pochybením pracovníka pošty nezákonná, jelikož její součástí nebylo poučení podle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, aby si uloženou písemnost vyzvedl ve lhůtě 10 dnů, tedy do 17. 2. 2020. Vzhledem k tomu, že ve výzvě byla chybně stanovena lhůta k vyzvednutí uložené písemnosti do 20. 2. 2020, tedy v délce 15 dnů jako u běžného doporučeného psaní, má žalobce za to, že nemohla nastat tzv. fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu. V tomto ohledu žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 10. 2010, č. j. 42 Ca 8/2009 - 57, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 1. 2018, č. j. 33 A 45/2016 - 55, a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 4. 11. 2009, č. j. 6 As 35/2009 - 96. K prokázání svých skutkových tvrzení žalobce k žalobě přiložil detailní informaci o zásilce číslo X, podle které byla zásilka uložena na pobočce pošty do 20. 2. 2020, přičemž tohoto dne byla i dodána. Pokud by soud tuto informaci nepovažoval za dostatečnou k prokázání obsahu výzvy, žalobce navrhuje, aby byl od pošty vyžádán originál předmětné výzvy, na základě které mu byla zásilka s prvostupňovým rozhodnutím předána.
3. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěru, že napadené rozhodnutí bylo žalobci v souladu s § 24 odst. 1 doručeno tzv. fikcí dne 17. 2. 2020, poslední den odvolací lhůty připadl na 3. 3. 2020 a žalobcovo odvolání tak bylo podáno opožděně.

II. Skutková zjištění ze správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil, následující pro věc relevantní skutečnosti:
5. Dne 4. 2. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání shora popsaného přestupku (viz bod 1 výše). Prvostupňové rozhodnutí obsahuje mj. následující poučení: *„Pokud Vám nebylo předmětné rozhodnutí doručeno poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu bylo uloženo na poště, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení, nikoli až následné faktické převzetí rozhodnutí po uplynutí desetidenní lhůty. V tomto případě se lhůta pro případné podání odvolání nepočítá do (sic!) faktického převzetí předmětného rozhodnutí účastníkem řízení, ale už od jedenáctého dne od uložení písemnosti na poště.“*
6. Doručenka k prvostupňovému rozhodnutí obsahuje poznámku *„NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY, ULOŽIT JEN 10 DNÍ“* a zaškrtnuté políčko *„Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení.“* Z doručenky dále vyplývá, že zásilka

byla připravena k vyzvednutí dne 7. 2. 2020, přičemž k jejímu převzetí žalobcem došlo dne 20. 2. 2020.

7. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí předal žalobce k poštovní přepravě dne 4. 3. 2020.

III. Posouzení věci soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první ř. s.).
9. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 věta druhá ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
10. Mezi účastníky není sporu o tom, že zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí dne 7. 2. 2020, přičemž k jejímu faktickému převzetí žalobcem došlo dne 20. 2. 2020. Sporná rovněž není ani skutečnost, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno dne 4. 3. 2020.
11. Účastníci se však rozcházejí v určení dne, kdy vůči žalobci nastaly účinky doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalobce má za to, že jej pošta chybně poučila o lhůtě k vyzvednutí uložené písemnosti, a proto nebyly splněny podmínky tzv. fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu. Žalovaný je naopak přesvědčen, že toto poučení pošty nemělo na naplnění podmínky fikce doručení vliv.
12. Podle § 23 odst. 1 správního řádu „[n]ebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.“
13. Podle odst. 4 téhož ustanovení „[a]dresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.“
14. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[z]ároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.“
15. Podle § 24 odst. 1 správního řádu „[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“

16. Soud považuje za vhodné předně vysvětlit rozdíl mezi výzvou pošty k vyzvednutí zásilky (tj. tiskopisem „*Výzva k vyzvednutí zásilky/ Potvrzení o převzetí zásilky*“, dále jen „výzva k vyzvednutí zásilky“) na straně jedné, a mezi poučením o tom, kdy nastane fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu (tj. ústřížkem obálky se standardizovaným poučením) na straně druhé. Každá z těchto listin poskytuje adresátu informaci (poučení) o něčem jiném a je spojena s jinými právními důsledky. Nelze je proto navzájem zaměňovat, naopak je třeba mezi nimi důsledně rozlišovat:
17. Prvně zmiňovaná listina („*Výzva k vyzvednutí zásilky/ Potvrzení o převzetí zásilky*“) informuje adresáta o tom, během jaké konkrétní doby se může dostavit na pobočku a zásilku si fyzicky vyzvednout předtím, než mu bude vložena do domovní schránky nebo vrácena zpět odesílateli. Jedná se tedy o jednostranné prohlášení pošty, že si doručovanou zásilku po určitou dobu ponechá v úschově a umožní adresátovi její vyzvednutí. V tomto směru vzniká adresátovi (zde žalobci) toliko soukromoprávní nárok vůči poště, aby mu k určitému datu předala zásilku, jejíž úschovu mu do určitého data garantovala.
18. Naproti tomu druhá zmiňovaná listina („*Poučení*“) obecně poučuje adresáta o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti úřední povahy. Právě touto listinou se adresátovi dostává poučení ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 správního řádu o nastoupení účinků fikce doručení ve lhůtě 10 dnů od uložení písemnosti. V tomto směru se adresátovi (zde žalobci) dostává kvalifikovaná informace o tom, že odesílatelem je určitý orgán veřejné moci (zde správní orgán I. stupně – Městský úřad Říčany) a že s nevyzvednutím písemnosti v zákonem stanovené lhůtě (10 dnů) jsou spojeny procesní důsledky tzv. fikce doručení.
19. Žalobce se proto mýlí, domnívá-li se, že poučení o právních důsledcích spojených s nevyzvednutím písemnosti mělo být obsaženo přímo ve výzvě k vyzvednutí zásilky. K tomu tato listina neslouží.
20. Soud dává žalobci za pravdu pouze potud, že pošta pochybila při stanovení data, dokdy bylo možné zásilku na pobočce vyzvednout. Pošta totiž nerespektovala pokyn správního orgánu I. stupně k uložení zásilky jen po dobu 10 dnů (tj. od 7. 2. 2020 do 17. 2. 2020), ale zásilku ponechala k vyzvednutí po dobu delší (do 20. 2. 2020). Tato skutečnost ovšem nemá žádný vliv na určení data doručení prvostupňového rozhodnutí, jelikož uložení písemnosti u pošty nad rámec zákonné 10ti denní lhůty nezpůsobuje nezákonnost či neúčinnost tzv. fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 149/2012 - 31, bod 23, ze dne 14. 11. 2018, č. j. 6 Azs 254/2018 - 17, bod 20, ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020 - 44, bod 22, a rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, č. j. 48 A 112/2017 - 74, bod 24, a ze dne 15. 10. 2020, č. j. 43 A 104/2018 - 34, body 24 a 26–27).
21. Ačkoliv žalobce v žalobě zaměňuje, resp. směšuje pojmy „výzva“ a „poučení“, soud nemá vzhledem ke způsobu jeho žalobní argumentaci pochyb o tom, že námitka nesprávného poučení o době, během které bylo možné zásilku na poště vyzvednout, se týká pouze výzvy k vyzvednutí zásilky, nikoliv standardizovaného poučení na ústřížku obálky. Žalobcovy námitky se totiž týkají pouze vadného stanovení lhůty k vyzvednutí uložené písemnosti, nikoliv nesprávného či absentujícího poučení o nastoupení účinků fikce doručení ve lhůtě 10 dnů od uložení písemnosti. Podle tvrzení žalobce byla lhůta k vyzvednutí uložené písemnosti stanovena konkrétním datem (do 20. 2. 2020), což neodpovídá obecně formulovanému poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky

v 10ti denní zákonné lhůtě (v obvyklém znění: „*Jestliže si adresát zásilku nevyzvedne ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*“). Ve vztahu ke standardizovanému poučení na ústřížku obálky žalobce ničeho nenamítal. Soud proto s ohledem na prohlášení poštovního doručovatele na doručence k prvostupňovému rozhodnutí (zaškrtnutému políčku o zanechání poučení) vycházel z toho, že příslušné poučení bylo žalobci řádně poskytnuto spolu s výzvou k vyzvednutí zásilky. Žalobce přitom v žalobě nepředestřel žádnou věrohodnou skutkovou verzi reality, jež by údaje na doručence zpochybnila nebo znevěrohodnila (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 - 82, č. 1327/2007 Sb. NSS, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 - 61, a ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 30/2013 - 34). Jemně „zubatý“ okraj doručenky k prvostupňovému rozhodnutí navíc naznačuje původní perforaci chlopně obálky a odtržení připojeného listu, kterým je v případě nezastižení adresáta právě příslušné standardizované poučení.

22. Pokud jde o námitku žalobce, že úložní doba činila 15 dnů jako u běžného doporučeného psaní, soud konstatuje, že poštou stanovená úložní doba ve skutečnosti činila pouze 13 dní (od 7. 2. 2020 do 20. 2. 2020). Skutečnost, že pošta se zásilkou obsahující prvostupňové rozhodnutí nenakládala jako s běžným doporučeným psaním, rovněž potvrzuje zaškrtnuté políčko o tom, že žalobci bylo zanecháno poučení, které však běžné „neúřední“ obálky neobsahují.
23. Soud nepovažoval za nutné doplňovat nad rámec správního spisu dokazování žalobcem předloženou detailní informací o zásilce číslo X, jelikož mezi účastníky řízení nebylo sporu o datum uložení zásilky na pobočce ani délce úložní doby. Tato listina přitom nebyla způsobilá jakkoliv prokázat okolnosti týkající se poučení žalobce o nastoupení účinků fikce doručení. Ze stejného důvodu soud pro nadbytečnost neprovedl dokazování ani originálem výzvy k vyzvednutí zásilky, resp. její originál si od příslušné pobočky pošty ani nevyžádal.
24. Argumentoval-li žalobce rozsudky Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 10. 2010, č. j. 42 Ca 8/2009 - 57, a Krajského soudu v Brně ze dne 23. 1. 2018, č. j. 33 A 45/2016 - 55, pak soud konstatuje, že s ohledem na shora citovanou judikaturu (srov. bod 20 tohoto rozsudku) pokládá jejich závěry ohledně následků chybně stanovené úložní doby zásilky za překonané. Pokud jde o žalobcův odkaz na rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2009, č. j. 6 As 35/2009 - 96, má soud za to, že tento není pro posuzovanou věc přílehlavý (v citované věci byl žalobce v důsledku nesprávné aplikace stávajícího správního řádu chybně poučen o tom, že účinky fikce doručení nastupují ve lhůtě 10 dnů, ačkoliv podle namísto původního zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, který měl být správně aplikován, měla být tato lhůta pouze třídní).
25. Soud pro úplnost podotýká, že poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky v 10denní lhůtě od jejího uložení obsažené v prvostupňovém rozhodnutí nemá pro nastání fikce doručení žádný význam. Stejně tak nemají na právní účinky fikce doručení žádný vliv okolnosti nastalé po uplynutí 10denní lhůty k vyzvednutí písemnosti, jako např. pozdější faktické převzetí prvostupňového rozhodnutí žalobcem nebo (ne)vhození písemnosti do domovní schránky (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 As 44/2007 - 93, a rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 - 41).
26. Žalobci byla ve výzvě k vyzvednutí zásilky poskytnuta správná informace o tom, že písemnost byla připravena k vyzvednutí od pátku 7. 2. 2020, což je klíčový údaj, na základě

kterého žalobce objektivně mohl určit dovést, kdy nastala fikce doručení. Soud tak má ve shodě s žalovaným za to, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu doručeno fikcí v pondělí 17. 2. 2020. Posledním dnem 15denní lhůty k podání odvolání (srov. § 83 odst. 1 větu první správního řádu) bylo tudíž úterý 3. 3. 2020, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí. Jelikož žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí až dne 4. 3. 2020, je zjevné, že jeho odvolání bylo podáno až po marném uplynutí odvolací lhůty a tedy opožděně. Z tohoto důvodu žalovaný neměl možnost jiného procesního vyústění než postupovat podle § 92 odst. 1 správního řádu a odvolání pro opožděnost zamítnout.

IV. Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
28. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. srpna 2021

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce